

அத்தியாயம் 6

“பாவநீவாரண நாளை” தொடர்ந்து வரும் பஃகள்

இவைகள் ஆயிரவருட அரசாட்சியில் நடக்கும் மனந்திரும்புதல்கள், பொருத்தனைகள், உடன்படிக்கைகள் ஆகியவற்றிடு நழலாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன - ஜனங்களின் தகனப-கள் - அவர்களுடைய சமாதான ப-கள் - அவர்களுடைய போஜனப-கள் - அவர்களுடைய குற்றநீவாரண ப-கள் - ஆண் பெண் வித்தியாசங்கள் இனி இல்லை என்பதற்கான நழல்கள்.

பாவநீவாரண நாள் ப-களுக்குப்பிறகு ஜனங்களால் (இஸ்ரயேல் - இந்த உலகம்) தங்களது சுயமான சொந்தக் கணக்கில் கொடுக்கப்படும் ப-கள், அடுத்த யுகத்திற்கான இஸ்ரயேல் கொடுக்கும் பொதுவான ப-களை குறிக்கின்றன. அதன்பின்பு, இது மகிமையடைந்த இராஜீக கூட்டத்தாருக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும். எப்படியானாலும், தற்போது மிகச்சிறிய ஆரம்பத்தையே பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு ஐசுவரியம் உடைய உலகபிரகாரமான மனிதன், தேவனுடைய பொருட்களுக்கு ஒரு உக்கிராணக்காரனாக இருக்கிறான். அந்த செல்வத்தை இப்போது பயன்படுத்தலாம்; அதன்மூலம் தனக்கு நண்பர்களை உருவாக்கலாம். சாத்தானுடைய ஆட்சியின் இந்தயுகம் முடிக்கப்படும்போது, கிறிஸ்துவின் ஆட்சி ஆரம்பமாகிறது (அதில் அவர் இனிமேல் உக்கிராணக்காரனாக இருக்கமாட்டார்). இவ்வாறாக அவர் யாருக்கு உதவினாரோ அவர்களை ஆசீர்வதிப்பார். ஐசுவரியனான இந்த உலகப்பிரகாரமான உக்கிராணக்காரர்கள் (பிசாசு அல்லது இந்த யுகத்தின் தேவன்) புத்திசா-களாக இருந்தால் இவ்வாறாக அவர்கள் பெற்றுள்ளதை அதிகமாக பயன்படுத்துவார்கள். இந்த ஆசாரியர்களில் சிறியவருக்கு எவன் ஒருவன் ஒரு கலசம் தண்ணீராவது தருகின்றானோ அவன் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டு அதன் ஆட்சி ஆரம்பமாகும் போது எந்தவிதத்திலும் தனது பரிசுப்பொருளை இழக்காதிருப்பான். ஏனென்றால் அவன் அப்படிப்பட்டவனாக இருக்கின்றான். - லூக்.16:1-8; மத். 10:42

“பாவநிவாரண நாள் ப-கள்” என நாம் குறிப்பிடும் வகுப்பில் சேராத ப-கள், ஆயிரம் வருட அரசாட்சிக்குரிய விவரிக்கப்பட்ட பங்களிப்புகள் மற்றும் ப-களாகும்.

நிழ-ல் “பாவநிவாரண நாள்” ப-கள், மற்ற அனைத்தையும் முந்திக்கொண்டதாலும், எல்லா இஸ்ரவேலர்களுக்கும் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொதுமன்னிப்புக்கான ஒரு அடிப்படையாக இது இருந்தது. ஆனால் “பாவநிவாரண ப-கள்,” “குற்றநிவாரண ப-கள்,” “சமாதான ப-கள்” என மற்ற ப-கள் தனிப்பட்டவர்களால் அந்த நாளுக்குப் பின்னும் தொடர்வதால், நிஜமும் அவ்வாறே இருக்கும். இந்த சுவிசேஷ யுக ப-கள், உலகமாகிய “ஜனங்களை” நீதிக்குள்ளாக்கப்பட்ட நிலைக்கு கொண்டுவந்த பின்பும் பாவங்களும், மீறுதல்களும் இருப்பதால் அவற்றை அறிக்கையிட்டு திருத்திக்கொள்ள இந்த பிந்தைய ப-கள் அவசியமாகின்றன.

கிறிஸ்துவின் ப-யின்மூலம் ஆதாமியப்பாவம் (Adamic sin) நீக்கப்பட்டதை பாவநிவாரணநாள் ப-கள் குறித்தன. ஆனால் ஆயிரவருட யுகத்தில் பாவநிவாரண ப-யின் பயன்கள் இந்த உலகத்திற்கு கிடைக்கச்செய்யும்போது, அவர்கள் படிப்படியாக முந்தைய பூரணத்திற்கும், ஜீவியத்திற்கும், தேவனுடன் இசைந்த நிலைக்கும் திரும்ப கொண்டு வரப்படும்போது, தவறுகள் செய்யப்பட்டு அதற்கு எந்தவகையிலாவது அவர்கள் பொறுப்பாகிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் மத்தியஸ்தரான கிறிஸ்து மூலமாக தேவனோடு இசைந்தநிலைக்கு மீண்டும் வருவதற்கு முன்பாக மனந்திரும்புதலுடன் சில திருத்தங்களை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்த யுகத்திலும் பிரதிஷ்டை செய்யப்படவேண்டும். ஆனால் மாற்றப்பட்ட உலக அரசாங்கத்தால் இப்பொழுது இருப்பது போல, மரணத்திற்குள்ளான பிரதிஷ்டை அல்லாமல் ஜீவனுக்குள்ளாக செய்யப்படுகிற ஒன்றாக அது இருக்கும். ஏனெனில் தீமையினுடைய ஆட்சி முடிவடையும்போது, வ-, வேதனை, துக்கம் மற்றும் மரணம் போன்றவைகளும் ஒரு முடிவிற்கு வரும். ஒருவன் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமாயின், அவன் தானே சுயமாய் தன் சக்திக்கு ஏற்றவாறு செய்யவேண்டும். இந்த காரியத்தை அடுத்ததாக செய்யப்பட்ட ப-கள் நிழலாகக் காண்பிக்கின்றன.

அடுத்த யுகத்தின் பாவமன்னிப்பிற்கு, பாவநிவாரண நாளின் ப-கள் அடிப்படையாக இருப்பதனால், நிழலான காரியத்தில் ஒரு

பாவி கொண்டு வரும் ப-, “பாவநிவாரண நாளின்” ப-களுக்கு பொருத்தமாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. மன்னிப்பிற்கான அடித்தளம் புதியதாக இருப்பதால், இவை “பாவநிவாரண நாள்” ப-களை குறிக்கும் ஒரு அங்கீகரிப்பாகும். எனவே, “பாவநிவாரண நாளுக்குப்” பிறகான ஜனங்களின் எல்லா ப-களும், பின்னோக்கிச் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்ற அல்லது அந்த நாளின் ப-களை அங்கீகரிக்கின்றவையாக இருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். இந்த ப-கள் கால்நடையாகவோ, ஆடாகவோ அல்லது பறவையாகவோ (காட்டுப்புறாக்கள் அல்லது புறாக்குஞ்சுகள்) அல்லது மெல்-யமாவாகவோ, ப- செலுத்துபவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ற ப-ப்பொருட்களாக இருக்கலாம்.

ஆயிரவருட யுகத்தின் போது, எல்லா மனிதரும் “சத்திய அறிவுக்குள்ளாக” வந்து, இவ்விதமாக, ஆதாமிய மரணத்தின் சாபத்தி-ருந்து (கண்டிப்பு அல்லது தண்டனை) விடுதலை அடைவதற்கான முழு வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள். (1 தீமோ. 2:4) ‘மரணம்’ என்பது தற்போது மானுடம் சந்திக்கின்ற நோய், வேதனை, பூரணமின்மை என்பவையாக நாம் நினைவுகூறும்போது, மானுடத்தின் பூரணத்தை ஒரு முழு இரட்சிப்பிற்கு கொண்டு வருவதை தேவனுடைய திட்டம் உள்ளடக்கியுள்ளதை நாம் பார்க்கிறோம். அருகாமையில் வைக்கப்பட்ட வாய்ப்புக்களை வேண்டுமென்றே மறுப்பவர்கள் அல்லது ஒதுக்கித் தள்ளுபவர்கள் மட்டுமே இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள். ஆனால் பூரணம் படிப்படியாக வரும். அதனை அடைவதற்கு பாவினரின் மனஉறுதி தேவைப்படும். மறுபடியும் பூரணத்திற்குச் செல்ல அவனால் முடிந்ததைச் செய்ய வேண்டும். அவனுக்கு தேவைப்படும் அனைத்து உதவிகளும் கிடைக்கும். இதை இந்த ப-கள் பொதுப்படையாகக் காண்பிக்கின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனுடைய திறமைக்கு ஏற்றபடி அவை இருந்தன. எவ்வாறாயினும், பாவம் மற்றும் அபூர்ணத்தால் தரம் தாழ்த்தப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் சத்தியத்தை அறிகின்ற அறிவை அடையும்போது தேவனுக்கு அவர்களே தங்களை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். இது அவனிருக்கும் நிலைமையை சுட்டிக்காட்டும் அர்ப்பணிப்பாகும். நிழ-ல் புறாக்களை கொண்டுவந்து ப-யிட்ட ஏழைகள் ஒழுக்கத்தில் ஏழைகளும், குறைவுள்ளவர்களாயிருந்து நீதிமானாக்கப்பட்டவர்களைக் குறிக்கிறது. ஆட்டுக்கடாவை அர்ப்பணித்த மற்ற அனைவரும் சிறிதளவில்

கீழ்நிலையை அடைந்தவர்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது. காளையைப் ப-யிட்டவர்கள், மனித இயல்பில் பூரணநிலையை அடைந்திருப்பதை எடுத்துக் காண்பிக்கிறது. பாவநிவாரண நாளின் ப-களில் இயேசுவின் ப-யான, பூரண மனுக்குலத்தைக் குறிப்பிட காளையையன்படுத்தப்பட்டது போலவும், (அதிக கொழுப்பு) ஒரு ஆட்டுக்கடா (வலுவற்றது, மெ-ந்தது), பரிசுத்தவான்களின் அபூரணமான மனித இயல்பை குறிப்பிட பயன்படுத்தப்பட்டது போலவும், அந்த மிருகங்கள் இதேபோல் பிரதிஷ்டையின்போது அர்ப்பணித்தவர்களை (ஆயிரம் வருடயுகத்தில் விசுவாசிக்கின்ற உலகம் - இஸ்ரவேல்) குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் வருங்கால தகனப-கள் மற்றும் சமாதான ப-கள் கர்த்தருக்கு தங்களை பிரதிஷ்டை செய்து அர்ப்பணிக்கின்ற ஜனங்களை குறிப்பிடுகின்றன என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். பாவநிவாரண நாளில் நிவாரணத்தைப் பெற கொடுக்கப்படும் பாவநிவாரண ப-களை அவை குறிப்பிடவில்லை. உண்மையில் அவைகள் குற்றநிவாரண ப-களே. ஒருவகையில் அவை தனிப்பட்டவர்களுக்கான பாவநிவாரண ப-களாகும். ஆனால், இவை நாம் இனி பார்க்கப் போகின்ற பாவநிவாரண நாளில் அளிக்கப்பட்ட தேசத்திற்கான பாவநிவாரணங்களி-ருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவையாகும்.

ஆயிரவருட யுகமுடிவின்போது, உலக மானுடரில் தேவனுடைய கிருபையை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புவர்களை பூரண நிலைக்கு கொண்டுவந்த பிறகு, அவர்கள் இனிமேலும் ஞானத்திலோ, நடத்தையிலோ அல்லது சரீர ரீதியிலோ குறைபாடுள்ளவர்களாக காளையை அர்ப்பணிக்க இயலாத ஏழைகளாக யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். அனைவரும் பூரண மனிதராக இருப்பார்கள். காளையால் அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளபடி அவர்களது அர்ப்பணிப்புகள் பூரணமாக இருக்கும். தாவீது, இதைக் குறித்து சொல்லுகிறதாவது: “அப்பொழுது தகனப-யும் சர்வாங்க தகனப-யுமாகிய நீதியின் ப-களில் பிரியப்படுவீர்; அப்பொழுது உமது பீடத்தின்மேல் காளையகளைப் (பூரணமான ப-களை) ப-யிடுவார்கள்.” (சங். 51:19) தாவீதின் இவ்வார்த்தைகள் சொல்லர்த்தமான, இரத்தம் சிந்துகிற மற்றும் நிழலான ப-களை போதிப்பதாக எடுத்துக் கொள்ளலாகாது. அதேவேளையில் ப-யை நீர் விரும்புகிறதில்லை. நிழலான ப-யும் இல்லை. பொருளாக இருக்கும் ப-யும் இல்லை.

ஏனெனில் ஒரேதரம் அனைத்துப்பாவங்களுக்காக ப- செய்யப் பட்டுவிட்டது “...தேவனுக்கேற்கும் ப-கள் நொறுங்குண்ட ஆவிதான்; தேவனே, நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயத்தை நீர் புறக்கணியீர்” (சங்.51:16,17) என்று அவன் கூறுகிறான். அனைத்து ப-களும் செய்யப்படுகிறவனுடைய முழு சித்தத்தின்படியும் விருப்பத்தின்படியும் தான் இருக்க வேண்டும். - லேவி. 1:3

மிருகத்தின் மரணம், அர்ப்பணிக்கும் பணியின் நிறைவைக் காண்பிக்கின்றது. அதாவது, மனுக்குலத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தன்னுடைய சித்தத்தை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். ஆனால் இது மானுட சாயலை அழிப்பதாலோ, (பாளையத்திற்கு புறம்பே மாம்சத்தை சுட்டெரித்தல்) அல்லது “மகா பரிசுத்தத்திற்குள்” புதிய சாயலுக்குள் ஜீவனை எடுத்துச் செல்வதாலோ இது பின்பற்றப்படாது. பாவநிவாரணப-களில் காண்பிக்கப்பட்டபடி ஆசாரியர்கள் மாத்திரமே அங்கே பிரவேசிக்கிறார்கள். பிரதிஷ்டை செய்யப்படும்போது அவர்கள் மானுடர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அதேநிலையில் பூரணப்படுத்தப்படுகின்றனர். ஜீவிக்கும் உரிமை பிரதான ஆசாரியர் அவர்களை கிரயத்துக்கு வாங்கியதால் அவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. இவருடைய சரீரத்தின் அங்கத்தினர்களால் ஜெயங்கொள்ளும் திருச்சபை குறிக்கப்படுகின்றது. பிரதிஷ்டைகள் ஈடுப-யில் ஒரு பாராட்டுதலை குறிக்கின்றது. தேவனுடைய பிரமாணத்திற்கு அர்ப்பணிப்பவர்கள் அவருடன் இசைவுடனும், கிருபையுடனும், நித்திய ஜீவனுடன் தொடர்ந்து வாழலாம் என்ற நிபந்தனையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றனர்.

ஜனங்களின் தகன ப-கள்

ஆசாரியர்களின் தகனப-கள், ப-பீடத்தின்மேல் தொடர்ந்து வைக்கப்பட்டு, அக்கினி அணைந்து போகாமல் இருக்கச் செய்யப்பட்டது. சர்வாங்க தகன ப-க்குரிய பிரமாணம் என்னவென்றால்: “சர்வாங்க தகனப-யானது இராமுழுவதும் விடியற்காலமட்டும் ப-பீடத்தின்மேல் எரியவேண்டும். ப-பீடத்தின் மேலுள்ள அக்கினி எரிந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும்... ப-பீடத்தின் மே-ருக்கிற அக்கினி அணையாமல் எரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் ; ஆசாரியன் காலைதோறும் அதின்மேல் எரியும்படி கட்டைகளைப் போட்டு, அதின்மேல் சர்வாங்க தகனப-யை வைத்து... தகனிக்கக்கடவன். ப-பீடத்தின்மேல் அக்கினி எப்போதும் எரிந்து கொண்டிருக்கவேண்டும்; அது ஒருபோதும்

அவிந்துபோகலாகாது.” - லேவி. 6:9,12,13

இவ்விதமாக, ப-யிடப்போகிறவனுக்கு உணர்த்தப்படும் உண்மையாதெனில், ப-பீடம் முன்கூட்டியே பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, அல்லது ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டு, பாவநிவாரணநாளின் ப-களை தேவன் ஏற்றுக்கொண்டதால் அவர்களுடைய ப-கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கவையாக இருக்கும். லேவியர். 1-ல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி இந்த ப-பீடத்திற்கு இஸ்ரவேலன், தனது மனப்பூர்வமான ப-யைக் கொண்டு வந்தான். வழக்கமான முறையில் இது செய்யப்பட்டது. துண்டுகளாக வெட்டி கழுவப்பட்ட இந்த மிருகம், தலையுடன் ப-பீடத்தில் கிடத்தப்பட்டு தேவனுக்கு இனிமையான சுகந்த வாசனையான ஒருப-யாக முழுவதுமாக எரிக்கப்பட்டது. இது யேகோவாவுக்கான ஒரு நன்றியறிதலான ஜெபத்திற்கு நிழலாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது அவர்களது மீட்கும் பொருளான கிறிஸ்துவின் உடைக்கப்பட்ட சரீரத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அவரது இரக்கம், ஞானம் மற்றும் அன்பிற்கான ஒரு ஒப்புதலாகும்.

ஜனங்களின் சமாதான ப-கள்

இந்த ப- மாட்டுமந்தை அல்லது ஆட்டுமந்தையி-ருந்து எடுக்கப்பட்டது. இது ஒரு பொருத்தனையின் (உடன்படிக்கை) நிறைவேறுதலாகவோ அல்லது மனமார்ந்த “ஸ்தோத்திர ப-யாகவோ” இருக்கும். அர்ப்பணிப்பவனால் யேகோவாவுக்கு இதனுடைய பகுதி கொண்டு வரப்பட வேண்டியிருந்தது. “கர்த்தருக்குத் தகனப-யாகப் படைப்பவைகளை அவன் கைகளே கொண்டு வரவேண்டும். மார்க்கண்டத்தையும், அதனோடு கூட அதின்மேல் வைத்த கொழுப்பையும் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் அசைவாட்டும் ப-யாக அசைவாட்டும்படிக்குக் கொண்டு வரக்கூடவன்.” அப்பொழுது ஆசாரியன் அந்தக் கொழுப்பை ப-பீடத்தின்மேல் தகனிக்கக்கூடவன். ஆனால் மார்க்கண்டமும், தோளும் ஆசாரியனுடையதாகும். ப-யிடக் கொண்டு வந்தவன் அதை புசிக்க வேண்டும். லேவி. 3 மற்றும் 7:11-18, 30-34

எந்தமனிதன் முழுசமாதானத்திற்கும், ஒத்திசைவுக்கும் வருகின்றானோ (அனைவரும் இதைச் செய்யவேண்டும் அல்லது இரண்டாம் மரணத்தில் அறுப்புண்டு போவார்கள்) அவன் புசிக்கவோ அல்லது ஒரு உடன்படிக்கையை தேவனுக்கு முன்பாக அவருக்கு

முழுவதுமாக ஒப்புக்கொடுக்கும் விதத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டும். இவ்வாறு பூரணப்பட்ட பின்பு மறுபடியும் பாவம் செய்வானேயாகில், அவன் மரணமடைய வேண்டும் (இரண்டாம் மரணம்). - லேவி. 7:19-21 ஐ வெளி. 20:9,13-15 உடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

இந்த ப-யோடுகூட, எண்ணெயிலே பிசைந்த புளிப்பில்லா அதிரசங்களையும், எண்ணெய் பூசப்பட்ட அடைகளையும் படைக்க வேண்டும். இது, படைப்பவன் கிறிஸ்துவின் குணத்தின் மேல் கொண்ட விசுவாசத்தைக் காண்பிக்கிறது. கிறிஸ்துவின் குணத்தை இவனும் பெற்றுக் கொள்வான். புளிப்புள்ள அப்பம், அர்ப்பணம் செய்யும் சமயத்தில் அபூரணமாக இருப்பதாக ஒத்துக்கொள்வதைக் குறிக்கின்றது. புளிப்பு என்பது பாவத்திற்கு ஒரு நிழலாக இருக்கிறது. லேவி. 7:11-13

ஜனங்களின் போஜன ப-கள்

எண்ணெயிலே பிசைந்த, மெல்-ய மாவினால் செய்யப்பட்ட புளிப்பில்லா அதிரசங்கள் ஆகிய இவை, கர்த்தருக்கு ஆசாரியன் மூலமாக படைக்கப்பட்டன. இவைகள் அநேகமாக, உலகம் அவரது சபையின் மூலமாக கர்த்தருக்கு ஏற்றெடுக்கும் ஸ்தோத்திரங்களையும், ஆராதனையையும் குறிப்பிட்டன. “சபையிலே கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலமாய்த் தலைமுறை தலைமுறைக்கும் சதாகாலங்க-லும் மகிமை உண்டாவதாக.” (எபேசியர் 3:21) இவை ஆசாரியரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. ப-பீடத்தில் ஒரு மாதிரிக்காக செலுத்தப்படுவது, யேகோவா தோவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுமாக இருந்தது என்பதை காண்பித்தது.

ஜனங்களின் குற்றநிவாரண ப-கள்

“ஒருவன் கர்த்தருக்குரிய பரிசுத்தமானவைகளில் குற்றஞ்செய்து, அறியாமையினால் பாவத்துக்குட்பட்டால்... ஒருவன் செய்யத்தகாதென்று கர்த்தருடைய கட்டளைகளினால் விலக்கப்பட்ட யாதொன்றைச் செய்து பாவத்துக்குட்பட்டால், அதை அவன் அறியாமையினால் செய்தாலும் அவன் குற்றமுள்ளவனாயிருந்து, தன் அக்கிரமத்தை சுமப்பான்... பழுதற்ற ஒரு ஆட்டுக்கடாவை ஆசாரியனிடத்தில் கொண்டுவருவானாக.” குற்றத்தினிமித்தம் ஆசாரியன் விதிக்கும் பணமும், அதோடு ஊந்தில் ஒருபங்கும், அவனுடைய ப-யாகும். ஆசாரியன் அவனுக்காக

பாவநிவர்த்தி செய்வானாக. ஒருவன் தன் அயலானின் வஸ்துவை பழுதாக்கினாலோ அல்லது ஏமாற்றினாலோ, அவன் அந்த முதலை கொடுக்கிறதுமல்லாமல், அதினோடு ஐந்தில் ஒரு பங்கை கூட்டி (இருபது விழுக்காடு வட்டி) அதற்குரியவனுக்கு கொடுக்க வேண்டும். ஒரு ஆட்டுக்கடாவை குற்றநிவாரண ப-யாக கர்த்தரிடத்தில் கொண்டு வருவானாக. லேவி. 5:15-19; 6:1-7

இது ஒவ்வொரு தவறான செயலுக்கும் பரிகாரம் தேடப்பட வேண்டும் என்றும், வட்டியோடும், மனந்திரும்புதலோடும் அவன் தேவனிடத்தில் சென்று மன்னிப்பை சபையின் மூலம் (ஆசாரியத்துவம்) பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் போதிக்கின்றது. குற்றமுள்ளவன் தன் சொந்த ஆபுரணத்தை உணர்ந்து, மீட்கும் பொருளாக கொடுக்கப்பட்ட ஆட்டுக்கடாவின் மதிப்பையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் போதிக்கிறது.

ஆனால், இந்த குற்றநிவாரண ப-க்கும், “பாவநிவாரண நாளின்” பாவநிவாரண ப-க்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பிந்தினது **தேவனுக்கு** (நீதி) “மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில்” “விசேஷ ப-களாக” படைக்கப்பட்டது. முந்தினது **ஆசாரியர்களிடத்தில்** படைக்கப்பட்டது. இவ்வாசாரியர்கள் பாவநிவாரண நாளின்போது, ஜனங்களை மீட்டுக்கொண்டவர்கள். ஜனங்களின் அங்கீகாரம் அவர்களின் மீட்புக்கு அளிக்கப்படும். ப-யின் ஒரு பாகத்தை ஆசாரியன், ஞாபகார்த்தமாக பாவநிவாரண நாளில் (சுவிசேஷயுகம்) இரட்சிப்பின் திட்டத்தை செயற்படுத்தினதை நினைவுகூறும் வகையில் பரலோகப்பிதாவிற்குப் படைத்தான். மற்றவற்றை தானே எடுத்துக் கொண்டான்.

கிறிஸ்துவின் (மனித வாழ்க்கை) விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்ட முழு உலகமும், தங்களுடைய குற்றங்களின் மன்னிப்புக்காக தங்களைத் தாங்களே, ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தாரிடத்தில் படைப்பார்கள். இவ்வாசாரியர்கள் பிரதிஷ்டையினாலே, அவர்களுக்கு **மன்னிப்பு** கிடைக்கிறது. இதற்கு சீஷர்களுக்கான இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் பொருந்தகிறது: “அவர்கள் மேல் உணர், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்; எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிக்கிறீர்களோ அவைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும். எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னியாதிருக்கிறீர்களோ, அவைகள் அவர்களுக்கு

மன்னிக்கப்படாதிருக்கும் என்றார்.” - யோவா. 20:23

இந்த “சமாதானத்திற்கு கொண்டு வரும் பணியானது” பாவநிவாரணத்தின் எல்லா ப-களும் நிறைவேறியுள்ள நிலையில் உள்ளபோது முற்றிலும் அடுத்த யுகத்திற்கு சம்பந்தமுள்ளதாக இருக்கிறது. பாவநிவர்த்திக்கு வேண்டிய அனைத்து ப-களும் செலுத்தின பிறகு, இப்பொழுதும் “ராஜரீக ஆசாரிய” கூட்டத்தின் எந்த சாரீ அங்கமானாலும் மனந்திரும்பி விசுவாசிக்கிறவனைப் பார்த்து, நம்முடைய தலையாகிய இயேசுகிறிஸ்து சொன்னதுபோல், “உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது” என்று சொல்லலாம். மேலும், இந்த ஆசாரியர்கள் மன்னிப்பு எதற்கு எந்த நிலையில் வழங்கப்படுகிறது என்பதற்கான விதிகளையும், நிபந்தனைகளையும் இப்பொழுது நன்றாக **அறிந்திருப்பதினாலே** இந்த நிபந்தனைகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் அவர்கள் அதிகாரத்தோடே பேசலாம்.

நாம் பார்த்ததுபோல, பாவநிவாரண நாளின் படைப்புகள் எப்போதும் எரிக்கப்பட்டன. (லேவி. 6:30; எபி.13:11). ஆனால் பின்பு செய்யப்பட்ட குற்றநிவாரண ப-கள், எரிக்கப்படாமல், ஆசாரியர்களால் புசிக்கப்பட்டன (ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன).

ஆண் பெண் வித்தியாசங்கள் ஒழிகின்றன

“பாவநிவாரண ப-யின் (குற்றநிவாரண ப-) பிரமாணம் என்னவென்றால்: ...அதை ப-யிடுகிற ஆசாரியன் அதைப் புசிக்கக் கடவன்... ஆசாரியரில் **ஆண்மக்கள்** யாவரும் அதைப் புசிப்பார்களாக.” - லேவி. 6:25-29

வேதாகமத்தில் தேவனும், பரிசுத்த தூதர்களும் **ஆண்களாக** இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதேநேரத்தில், பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு பெண்ணாக, இயேசுகிறிஸ்து என்ற கணவனுக்கு நியமித்திருக்கும் “**கன்னியாக**” சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மனித குலத்தில் பெண் என்பவள் (இன்பபெருக்கத்திற்காக தற்கா-கமாக பெண் ஒரு மனிதனினு் வேறுபட்டிருந்தாலும்) உண்மையில் தேவசாயலாகப் படைக்கப்பட்ட மனிதனின் ஒரு பகுதிதான். இருவருமே தனியான நிலையில் முழுமையாக இல்லை. பூரணநிலையிலுள்ள மனிதனுடைய பெயர் ஆதாம் என்று அழைக்கப்பட்டது போல, அவர்கள் இருவர் ஆண்பிறகு, **அவர்களை**

“ஆதாம்” என்று தேவன் அழைத்தார். தலைமை ஸ்தானம் ஆணை சேர்ந்தது. இந்த ஆண் மனிதனே தன்னுடைய சொந்த சரீரமாகிய பெண்ணுக்குப் பாதுகாவலனாக அல்லது பாதுகாக்க வேண்டியவனாகிறான். (எபே. 5:23,28) இந்த ஆண்பெண் பாகுபாடு, ஆதாமை பூரணம் அற்றவனாக மாற்றவில்லை. மாறாக, அவனுடைய பூரணநிலைகளை இரண்டு பாகமாக பிரித்து, அவற்றுக்கிடையே அவனே இன்னும் தலையாக இருந்தான்.

வேதம் சொல்கிறது : உரைத்தவைகள் எல்லாம் “நிறைவேறி தீருங்காலங்கள்” முடியும்போது, அனைத்தும் (ஆண், பெண்) முந்தின சீருக்கு கொண்டுவரப்படும்; பூரண நிலைக்கு, அதாவது ஏவாள் ஆதாமி-ருந்து பிரித்தெடுக்கப்படும் முன் இருந்த நிலைக்கு கொண்டு வரப்படும். ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் தன்மைகளை இழந்துவிடுவார்களா இல்லையா என்பது நமக்கு தெரியாது. ஆனாலும், ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் இப்பொழுது இழந்திருக்கும் குணங்களை பெற்றுக் கொள்ளுவார்கள். இந்த கருத்து உண்மையாக இருக்குமேயானால், பெண்களுடைய மென்மையான, இனிமையான தன்மையும், ஆண்களுடைய, வீழ்ந்து போகக் காரணமான முரட்டுத்தன்மையும் சீர்திருத்துத-ன் காலத்தில் சமமாக, பூரணமாகக் கலக்கப்பட்டு இணைக்கப்படலாம். இந்த இரண்டு இனங்களின் தன்மைகள் கலந்து உருவாக்கப்படும் மனிதனே தேவன் ஆதியில் வடிவமைத்த பூரணமனிதனாக இருக்க முடியும். நம்முடைய அன்பு இரட்சகர், அவர் மனிதனாக இருந்தபோது, முரட்டு சுபாவமாகவோ அல்லது மென்மையான தன்மையுடையவராகவோ இருக்கவில்லை. அவருக்குள்ளாக, அறிவாற்றலும் பலமும் பரிசுத்தமும், இரக்கசுவாமும், பெண்ணுக்கே உரிய உண்மையான பாசமும் கலந்தவராக இருந்தார். இவரல்லவா நம்முடைய சந்ததிக்காக மரித்து, ஆண் பெண் ஆகிய இருவரையும் இரட்சித்த பூரண மனிதன்? அவர் மனிதனாக இருந்தபோது அவருக்கு துணைவியாக யாரும் இருக்கவில்லை என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இயேசுகிறிஸ்து ஆதாமிற்கு (ஆண் மற்றும் பெண்) ஈடுப-யாக தம்மை ஒப்புக் கொடுத்தபோது, அவர் தமக்குள்ளே பூரணராக இருந்திருக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா? இவ்வாறாக ஏவாளோ அல்லது அவளின் தலையான ஆதாமோ இந்த மகத்தான ஈடுப-யில் குறிக்கப்படவில்லை. தாய் ஏவாள் மீட்கப்படவில்லை என்றால் அது மற்ற வேத வசனங்களோடு ஒத்துப் போகாது.

சுவிசேஷ திருச்சபை வேதாகமத்தில் “மணவாட்டியாக” சொல்லப்பட்டுள்ளது. மனிதனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் உயிர்த்தெழுந்து, மேலாக உயர்த்தப்பட்டவருக்கே மணவாட்டியாக சொல்லப்படுகிறான். ஆவியின் நிலைக்கு தேவனுடைய ஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு புதிய சிருஷ்டிகளாகிய நாம், ஆவியின் நிலையில் இருக்கும் இயேசுவுக்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் அவருடைய நாமத்திலும், மகிமையிலும், சிங்காசனத்திலும் பங்கு பெறபோகிறோம். சபையானது, ப-யான மனிதனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மணவாட்டியல்ல, ஆனால் அவரது இரண்டாம் வருகையில் அவருடையவள் என சொந்தம் கொண்டாட போகிற மகிமையடைந்த கர்த்தராகிய இயேசுவின் மணவாட்டியாகும். ரோமர் 7:4

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் அடுத்த யுகத்தில் எப்படியோ அப்படியே கிறிஸ்துவுக்கும் திருச்சபைக்கும் - திருச்சபை மகிமை அடைந்தவுடன் பெண்மை தன்மை அனைத்தும் நீக்கப்படும். “நாம் அவரைப் போலவே இருப்போம்.” (1 யோவா. 3:2) - அவருடைய சரீர் அங்கங்களாக... “நமது நீதியாயிருக்கிற யேகோவா” என்பது அவளுடைய நாமம் (கர்த்தரின் நாமம்).” (எரே. 33:16; 23:6 ஆங்கில வேதாகமத்தைப் பார்க்கவும்) திருச்சபையானது மகாப் பெரிய தீர்க்கத்தரிசியின் சரீரமாகவும், ஆசாரியனாகவும், ராஜாவாகவும் என்றென்றைக்கும் இருக்கிற பிதா அல்லது ஜீவனை உலகிற்கு கொடுக்கிறவருடைய ஒரு பாகமாக இருக்கும். ஏசா. 9:6

இதே கருத்தைத் தான் வேதாகமம் முழுவதிலும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆசாரியர்களில் ஆண்கள் மட்டுமே ப-யிடக்கூடிய பணிகளை செய்தனர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக குற்றநிவாரண ப-களை புசிப்பவர்களும் ஆண்கள் மட்டுமே. அவர்கள் மாத்திரமே ஆசாரிப்பு கூடாரத்தில் பிரவேசித்து திரைக்கப்பால் போனார்கள். அதேபோல பரிசுத்த ஆவியின் ஏற்பாட்டில் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் “அவர் சிலரை (ஆண்) அப்போஸ்தலராகவும் சிலரை (ஆண்) தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சிலரைச் (ஆண்) சுவிசேஷகராகவும், சிலரை (ஆண்) மேய்ப்பராகவும் (ஆண்) போதகர்களாகவும் சுவிசேஷ ஊழியத்தின் பணிகளைச் செய்யும் பரிசுத்தவான்களின் தகுதிக்காகவும், அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவரை கட்டி எழுப்பிவிடவும் ஏற்படுத்தினார். (எபே. 4:11,12 Diaglot) கிரேக்க வேதாகமத்தில் உள்ளதுபோல ஆங்கிலவேதாகமத்திலும் (தமிழ்

வேதாகமத்திலும்) ‘ஆண்’ என்று வந்திருக்க வேண்டும். நமது இரட்சகர் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் நியமனங்களும் இதை ஒத்திருக்கின்றன. “உபதேசம் பண்ணவும், புருஷன்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவும், ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் உத்தரவு கொடுக்கிறதில்லை” என்று அப்போஸ்தலன் 1 தீமோத். 2:12ல் தெளிவாக கூறுகிறார். இந்த காரியமானது, கிறிஸ்துவுக்கும் திருச்சபைக்கும் இப்போது நிலவும் உறவை சரியாக விவரிக்கிறது என்பதை நாம் உணர்கின்றோம். இவ்வலகத்தின் முடிவில், ஜெயங்கொள்கிறவர்கள் மகிமை அடைந்தபிறகு, கர்த்தரோடு கூட ஒரே சரீரமாக ஆக்கப்பட்டு, “சகோதரர்” என அழைக்கப்படுவர் என்பதற்கு இது விளக்கமாக இருக்கிறது.

இருப்பினும் இது சபையில் இருக்கும் சகோதரிகள் ஆண்களுக்கு ஈடாக தங்கள் சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்கு பிரியமுமான ஜீவப-யாக ஒப்புக்கொடுத்து, இராஜரீக ஆசாரியத்துவத்தில் அங்கத்தினர்களாக இருந்து முக்கிய ஊழியப் பணியைச் செய்யவில்லை என்று குறிப்பிடவில்லை. கர்த்தருக்கு அவர்களும் சகோதரர்களைப் போலவே சரிசமமாக விரும்பத் தக்கவர்களாக உள்ளனர். ஏனெனில், உண்மையாகவே கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக “புதிய சிருஷ்டிகளாக” நாம் ஆனதும் (2 கொரி. 5:17; கலா. 3:28) ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள அனைத்து வேறுபாடுகளும் இனம், நிறம் ஆகியவையும் தெய்வீகப் பார்வையில் நீக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனாலும், நிழலான, பாடமான காரியங்கள் தொடரப்பட வேண்டும். எனவே, இந்த அம்சங்கள் கிறிஸ்துவின் சபையின் ஊழியக் காரியங்களின் சிறந்த மற்றும் முக்கியமான பாகங்களில் உறுதியாக கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன.

இதற்கு மாறாக எதிராளியான சாத்தான் எப்போதும் மனிதனை மதம் மூலமாக கட்டுப்படுத்தி பெண்களிடத்தில் ஆண்கள் வைத்திருக்கும் அன்பையும் மதிப்பையும் மாற்றுகிறான். கன்னி மரியாளை தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தி, கத்தோ-க்கர் மத்தியில் வணங்கவும் வைத்து விட்டான். இதேபோன்று எகிப்தியர்களின் கடவுள் ஐசிஸ் என்னும் ஒரு பெண் தேவதை ஆவாள். அப்போஸ்தலனாகிய பவு-ன் காலத்தில், எபேசுவினே இருந்தது ‘தியானாள்’ (டயானா) என்னும் ஒரு பெண் தேவதை. சாத்தான் இன்னும் ஏதேன் தோட்டத்தில் பெண்ணிடத்தில் நடந்து கொண்டதுபோல இப்போதும் பெண்ணிடத்திலும் பெண் மூலமாகவும் நடந்து கொள்ள விரும்பவில்லையா? ஆவியுலகில் அவனது பிரதான ஊடகங்களாகவும் (mediums) வேதாந்தம் மற்றும்

கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானத்தில் அவனது பிரதான சீடர்களாகவும், தீர்க்கதரிசிகளாகவும் பெண்கள் இருப்பதில்லையா?

சாத்தான் பெண்களை தனது பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதும் கூட அவர்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை. மாறாக, வேதாகம விதிமுறைகளை அறிந்து மிக ஜாக்கிரதையாக அவற்றை பின்பற்றி மதித்து நடக்கிற நாடுகளில், பெண்கள் சமூகத்திலும் அறிவிலும் மிக மேலான நிலையில் உள்ளனர். பெண்மைத் தன்மைக்காக அவர்கள் மிக அதிகமாக மதிக்கப்படுகின்றனர்.

எனது ப-

“உமது ப- பீடத்தின் மேல் வைக்கப்பட்டது, ஓ என் தெய்வீக கர்த்தாவே, இயேசுவின் நிமித்தம், இன்று இந்த வெகுமதியை ஏற்றுக் கொள்ளும். உமது ஸ்தலத்தை அலங்கரிக்க என்னிடம் ஆபரணங்கள் இல்லை, உலகம் போற்றும் எந்த ஒரு ப-யும் செய்வதற்கில்லை, ஆனால் என் நடுங்கும் கரங்களுக்குள் நான் இங்கே கொண்டுவந்தேன், இது எனது சிந்தை, மிகவும் அற்பமாக தோன்றக் கூடிய ஒரு காரியம்; பின்பு நீர் மட்டுமே, ஓ கர்த்தாவே, புரிந்து கொள்ளுபவராக இருக்கிறீர் எப்படி, நான் இதை தங்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் போது நான் என்னுடைய எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பிக்கிறேன் என்பதை.

“அங்கு மறைவாக உள்ள உம் தேடும் கண்கள் காண்கிறது மனயெழுச்சியின் பாடுகள், மகிழ்வின் காட்சிகள், எனக்குள்ள யாவும் எதுவும் மற்றும் சந்தோஷங்களும் ஆழ்ந்த அன்பும் நம்பிக்கையின் ஆவல் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள் முடிவற்றவை. அவை கண்ணீரில் நனைந்து பெருமூச்சினால் மங்கின, சௌந்தர்யமானது வெறுமையை தோற்றுவிக்கும் வரையில் நான் என் உறுதியில் பற்றுள்ளவன் இப்போது பொய்கள் அழிகின்ற உம் பாதபடியி-ருந்து ஜெபமானது ஏறெடுக்கப்படுகிறது - உமது சித்தம் செய்யப்படுவதாக!

“எடுத்துக்கொள்ளும் ஓ பிதாவே! எனது தைரியம் தோல்வியுறும் முன்பே; அதை உமது சித்தத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளும் திரும்ப நான் அதை எடுத்துக்கொள்ள இயலாதவாறு; இதயமும் தைரியமும் தோல்வியுறும்போது நான் பறந்து போவேன். எனவே என்னை மாற்றும், பரிசுத்தப்படுத்தும் உம்முடையதைப் போல, எனது சித்தத்தை தெய்வீக அன்பின் கிருபை பெற்றதைப் போல நீர் செய்யும், இது எனது சொந்த சித்தம் என்பதை அறியாமலும், உணராமலும் இருப்பேனாக, ஆனால் எனது சித்தம் உம்முடையதோடு இணைந்திருக்க அங்கீகரியும்.”